

1. Zasiedzenie może nastąpić na rzecz jednostki samorządu terytorialnego, np. gminy, czy też na rzecz Skarbu Państwa. Pierwotnie przyjmowało się, że do okresu zasiedzenia nieruchomości przez Skarb Państwa nie wlicza się okresu władania przez organy państwowe lub państwowe osoby prawne, wykonywanego w ramach uprawnień Państwa jako podmiotu prawa publicznego, mimo istnienia tytułu własności uznanego następnie za nie istniejący (Uchwała Składu Siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z 1993-09-21 III CZP 72/93). Zmiana linii orzeczniczej dokonana się ostatecznie w związku z uchw. SN z 26.10.2007 r., sygn. III CZP 30/07. Wskazuje ona, że władanie cudzą nieruchomością przez Skarb Państwa, uzyskane również w ramach sprawowania władztwa publicznego, może być posiadaniem samoistnym prowadzącym do zasiedzenia.

2. Zasiedzenie drogi. Sąd Najwyższy w post. z 24.6.2010 r. IV CSK 40/10 wypowiedział się co do dróg publicznych wskazując, że nie podlegają zasiedzeniu. Stwierdził, że nieruchomość przeznaczona pod drogę publiczną może stanowić tylko własność Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego (art. 2a ustawy z dnia 21 marca 1985 o drogach publicznych). Posiadanie samoistne takiej nieruchomości przez inny podmiot nie może prowadzić do nabycia jej przez zasiedzenie. Na podstawie tego przepisu SN doszedł do wniosku, że drogi publiczne stanowią rzecz wyłączoną z obrotu, przez co nie mogą podlegać zasiedzeniu.

3. Kwestia wynagrodzenia od doręczania decyzji podatkowych przez sołtysów. Art. 144 §4 Ordynacji Podatkowej, który mówi, że w określonych sytuacjach, gdy organem podatkowym jest wójt, burmistrz (prezydent miasta), pisma może doręczać sołtys, za pokwitowaniem, nie wskazuje, czy ma to nastąpić za wynagrodzeniem. Tymczasem, przykładowo, jeżeli chodzi o obowiązki inkasenta np. art. 6 ust. 12 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, stanowi, że rada gminy może zarządzać pobór podatku od nieruchomości od osób fizycznych w drodze inkasa oraz wyznaczać inkasentów i określać wysokość wynagrodzenia za inkaso. Brak wskazania w art. 144§4 Ordynacji Podatkowej, że doręczanie pism może następować za wynagrodzeniem, w mojej ocenie oznacza tylko tyle, że decyzja w tym zakresie należy do organu. Można zresztą znaleźć takie przykładowe uchwały, w których wynagrodzenie to jest określone od każdego doręczanego listu.

4. Kwestia doręczania przez sołtysa pism w postępowaniu administracyjnym. Kodeks postępowania administracyjnego nie wskazuje nigdzie – tak jak np. w postępowaniu cywilnym – takiego wprost uprawnienia sołtysa do doręczania pism w postępowaniu administracyjnym. Taka możliwość istnieje – choć nie wprost – z uwagi na sformułowanie art. 39§2 pkt 2 kpa, w którym mowa o możliwości doręczeń „przez upoważnione osoby”. Taką upoważnioną osobą może być np. sołtys, jednakże musiałby takie upoważnienie otrzymać.